

Склади команд:

„НИВА“ (Вінниця)

Головний тренер: м. с. з. тр. України Ю. Г. ШКОЛЬНИКОВ
 Начальник команди: І. Ф. ГАТАУЛІН
 Тренери: В. В. ГРОЗНИЙ, О. Е. БОБАРИКО, П. Н. КАСАНОВ

Воротарі:

№ Володимир Циткін (1966) № Віталій Циганков (1973)

Захисники:

№ Сергій Сапронов (1961)
 № Віталій Таракенко (1961)
 № Сергій Соботюк (1963)

№ Леонід Гайдаржи (1959)
 № Олег Хвоя (1971)
 № Сергій Заєць (1969)

Півзахисники:

№ Юрій Солов'єнко (1971)
 № Юрій Миколаєнко (1965)
 № Віктор Бровченко (1976)
 № Олександр Горшков (1970)
 № Олег Надуда (1971)

№ Віктор Будник (1960)
 № М. Турчиненко (1961)
 № Олександр Механошин (1971)
 № Володимир Герасімець (1970)

Нападаючі:

№ Юрій Овчаренко (1968)
 № Андрій Борисюк (1975)

№ Сергій Нагірняк (1971)
 № Віталій Косовський (1973)
 № Віктор Данилішин (1965)

„ДИНАМО“ (Київ)

Головний тренер М. Фоменко
 Начальник команди: І. Сабо
 Тренер: М. Михайлов

Воротарі:

№ І. Кутепов (1965) № А. Ковтун (1968)

Захисники:

№ О. Лужний (1968)
 № В. Пономаренко (1969)
 № В. Хруслов (1962)

№ А. Безсмертний (1969)
 № С. Шматоваленко (1967)
 № В. Шаран (1971)

Півзахисники:

№ А. Анненков (1969)
 № Д. Топчієв (1966)
 № С. Ковалець (1968)

№ С. Мізін (1972)
 № В. Прудіус (1973)
 № П. Шкапенко (1972)

Нападаючі:

№ Ю. Грицина (1971)
 № В. Леоненко (1969)
 № О. Призетко (1971)

№ С. Ребров (1974)
 № В. Мінтенко (1972)

ПРОГРАМУ ПІДГОТУВАЛИ: Ю. Михалюк, О. Коляда, О. Гальперін.
 Відповідальні за випуск: М. Флігельтуб, А. Андрушленко.

Вінодрукарня, зам. 313, тир. 500. Ціна договірна.

«КЛФ»

З чемпіонат України. Вища ліга.

Початок о

19

годині

Середа

13

ЖОВТНЯ 1993 р.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ МІСЬКИЙ СТАДІОН

„НИВА“

(ВІННИЦЯ) —

“ДИНАМО,,

№ 6 (108) (КІЇВ)

Інформація для роздумів

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ

13 жовтня 1993 р.

M	I	V	H	P	М'ячі	Очки
1. «Динамо»	10	9	1	0	21—8	19
2. «Шахтар»	10	6	2	2	16—9	14
3. «Чорноморець»	10	6	2	2	16—9	14
4. «Дніпро»	10	6	2	2	14—8	14
5. «Верес»	10	4	4	2	12—5	12
6. «Темп»	10	3	5	2	10—7	11
7. «Нива», Тр.	10	4	2	4	13—10	10
8. «Кривбас»	10	4	2	4	8—7	10
9. «Зоря—МАЛС»	10	4	1	5	8—14	9
10. «Таврія»	10	3	3	4	10—9	9
11. «Волинь»	10	3	3	4	7—8	9
12. «Торпедо»	10	2	5	3	9—14	9
13. «Карпати»	10	2	4	4	6—9	8
14. «Буковина»	10	2	3	5	9—11	7
15. «Нива», Вц	10	2	3	5	5—12	7
16. «Кремінь»	10	2	2	6	4—11	6
17. «Металург»	10	1	4	5	5—15	6
18. «Металіст»	10	1	4	5	6—17	6

АФІША ЧЕМПІОНАТУ

Сьогодні зустрічаються:

«Кривбас» — «Металург»
 «Чорноморець» — «Дніпро»
 «Нива», Тр. — «Карпати»
 «Таврія» — «Кремінь»

«Буковина» — «Шахтар»
 «Волинь» — «Темп»
 «Зоря—МАЛС» — «Верес»
 «Торпедо» — «Металіст»

Наши гости

„ДИНАМО“ (Київ)

Статистична довідка: «Динамо» з 1927 року

В першостях СРСР

1-а група, вища ліга

Роки	I	V	H	P	М'ячі	Очки	Краще місце
1936—40	1483	681	456	346	2306	1566	1818
1945—91							

Київське «Динамо» було чемпіоном колишнього Радянського Союзу 13 разів.

Володар Кубку СРСР — 9 разів

Володар Кубків Кубків — 2 рази (1975, 1986 рр.)

Володар Суперкубка — 1975 рік.

В національних чемпіонатах України

1992 (весна)	19	13	4	2	31—14	30	2
1992/93	30	18	8	4	59—14	44	1

«Динамо» — володар Кубку України 1993 року

Примітка: в даних по першому незалежному чемпіонату України враховано результат фінального матчу «Таврія» — «Динамо» — 1:0

Останній чемпіонат СРСР кияни завершили на п'ятому місці, що, напевно, досить точно відповідало можливостям тогорічного складу, хоча багато часу динамівці претендували на медалі.

Взимку команду залишили лише Микола Юрченко, який не часто з'являвся в основі, та здібний дублер Віталій Мінтенко був відпущеній на стажування у рідну «Буковину».

Попереджали чекалось на дуже складне поповнення. До клубу перейшли лідер «Арагату» Ерванд Сукіасян, літвець Квіткаускас з «Пахтакору», зірка другої ліги

Олег Волотьок з «Зорі», волинянин Єщенко, який проходив службу у Ростові-на-Дону, а потім дігравав у «Ростсільмаші», а з далекого Новосибірську форвард таранного типу Олег Нікулін. Запрошувався до Києва талановитий донечанин Сергій Щербаков, але після досягнення принципової домовленості з тренером «Ейн-дховен» Бобблі Робсоном залишився ще на півроку у Донецьку. Натомість, звідти до Києва повернувся воротар дубля Андрій Ковтун, мабуть вирішивши, що краще перебувати у «Динамо» на третих ролях, ніж у «Ша-

хтарі» на перших. Разом з ним поїхав додому ще один киянин Віталій Пономаренко, який готовувався до сезону у складі гірників. Зазначимо, що він став єдиним з цих гравців, що закріпився згодом в основі. Нікулін та Єщенко не витримали тренувальних навантажень, поїхали шукати своєї долі до Росії, а Волотько, Сукасян, Квіткаускас не часто виходили на поле.

Лише у квітні у команді з'явилися гравці, що істотно пожвавили гру. Єсипов та Леоненко. На жаль, вони трохи запізнилися з переходами. Якщо б трансфери відбулися на три тижні раніше, динамівці могли б не пласти за них компенсацію. А так, у справу втрутілося навіть ФІФА. Леоненку та Єсипову було заборонено грати за «Динамо». Без них кияни дуже мляво зачікнули чемпіонат, а у фінальному матчі безславно поступились «Таврією». А до цього ще було фіаско у кубках чемпіонів та України. Отже, сезон можна було вважати проваленим.

Висновки не примусили чекати на себе. На зборах команди більшість голосів винними в усьому були признані два Олеги — Матвеєв та Саленко. Першого віршили дискваліфікувати, а другого продати за кордон. Керівництво команди, яке змінив Йожеф Сабо, уперше з 1988 року приділило серйозну увагу комплектуванню. Отримали запрошення до Києва перспективні молоді гравці — колишній член юнацької збірної СРСР лівий захисник Микола Зусенко з «Зорі» та атакуючий півзахисник запорізького «Металурга» Павло Шкапенко, автор одного з небагатьох хет-триків у першому чемпіонаті. Після довгих блукань по закордонам повернувшись багатолітній капітан команди Анатолій Дем'яненко, з вільноюського «Маккабі» приїхав досвідчений Ігор Панкратьев. От-

римали дозвіл на виступ у «Динамо» Леоненко, Єсипов, щоправда, останній не дочекавшись цього, відійшов до «Ротора».

Після збору у Франції комплектування було продовжено. Залишилися у команді Цбейба та Яковенко, котрі були виставлені на трансфер. Треба також було відшукати другого форварда до пари Леоненку. Спочатку до команди повернувся з «Буковини» Мінченко, запрошувався. Приїздко і, нарешті, було досягнуто домовленості з «Шахтарем». Був проведений обмін Матвеєва з доплатою до Сергія Реброва, одного з кращих бомбардирів першого чемпіонату.

Отже, команда зустріла старт нового сезону у дуже непоганому складі. Зросла конкуренція, не знайшлася місця у першій команді обом Морозам, Квіткаускасу, Безсмертному. Перший матч команди провела чудово, розгромивши «Кремінь» 5:0. Однак на більше її не вистачило. Відразу після цього були програмі двоє виїзних матчів. Під Пузачем почала хитатися палуба і, після нічівної поразки від «Андерлехта», він був звільнений.

У конкурсі на заміщення посади головного тренера називалися прізвища близько двох десятків фахівців, хоча реальних претендентів було лише двоє — Михайло Фоменко і Леонід Іврія. Переміг перший.

У міжсезоння новому тренеру довелось провести титанічну роботу. Деякі гравці за останні роки стали ледь не хронічними алкоголіками, відвікли як слід працювати на тренуваннях.

Був відрахований Панкратьев, який згодом опинився у «Борисфені», зник у невідомому напрямку. Заєць, Яковенко був проданий до «Сошо». Цбейба намагався підписати контракт з «Карлсруе», а після невдалої спроби став грати у резервному складі

«Динамо» у першій лізі, а потім взагалі поїхав до російської вищої ліги. Закінчив виступи Анатолій Дем'яненко, перейшов до «Асмаралу» і відразу став там кращим гравцем Волотько. Були інші втрати — трагічно загинув Степан Беца, важку травму одержав Віталій Мінченко.

Поповнення складалося у більшості з гравців першої ліги, які, мабуть, були більш знані Михайлу Фоменку. Единим гравцем з вищого ешелону став Дмитро Топцієв, стосовно переходу якого було стільки галасу. Час показав, що динамівці недаремно так відверто боролися за Дмитра. Зараз без другого високого півзахисника неможливо уявити собі «Динамо». Він, разом з Сергієм Мізіним замінив у центрі поля Яковенка та Зайця. Повних змін зазнав центр захисту. Замість Цвейби, Дем'яненка і Панкратьєва там з'явилися Пономаренко, Безсмертний з другої команди та тридцятиоднорічний В'ячеслав Хруслов, який вже кілька років грав під керівництвом Фоменка. Кутепов замінив у воротах Мартінкенаса. На лівому фланзі оборони конкуренцію Шматоваленку склав переведений з півзахисту Шаран, ну а правим захисником вже п'ять рік залишився новообраний капітан «Динамо» Олег Лужний. Конкуренція значно підвищилася. Поперехаємо не завжди потрапляв до складу навіть Леоненко. Незадовільство гра пішла, а після несподіваної поразки «Дніпра» у Харкові долю першості було практично вирішено. Команда впевнено крокувала до золота, а тим самим у колективі розгорався пожар. Навесні ще мало хто знати про катастрофічне становище клубу, хоча перші дзвінки почали лунати вже досить давно. Так у 1991 році з величезним трудом вдалося втримати, але ненадовго. Сергія Юрана, якому тривалий час

не могли надати квартиру: Відтаку того ж року після цілої низки конфліктів залишають клуб Овдій Ціналов та Валерій Мирський. З посади адміністратора був звільнений Олександр Чубаров. Клуб втратив можливість створювати умови зіркам. Відмовилися від переїзду до Києва Щербаков, Онілюко, Никифоров, Цимбалар... У 1992 році з'явився ще один канал відтоку кадрів. Слідом за Михайлом Ошемковим до новоствореного «Борисфену» пішли Віктор Колотов, Іван Терлецький, Володимир Безсонов (до фарм-клубу бориспільців ЦСК ЗСУ), кілька адміністративних працівників та ціла група молодих (і не дуже) гравців «Динамо». Становище треба було негайно виправляти. На початку червня було прийнято рішення про перехід до акціонування. Але тогоджий президент клубу Віктор Безверхий намагався всіляко затримувати цей процес. Нарешті, терпець у колективу увірвався. Треба було розпочинати підготовку до сезону, а клуб був зовсім не готовий до цього. Тягнути далі було нікуди і до керівництва прийшли нові люди. На зборах новоствореного акціонерного товариства приводилося багато фактів руйнівної діяльності і колишніх керівників клубу. Про це дуже багато писалося, мабуть, не слід зараз знову докладно зупинятися на цьому. Був, чи не був у діях Віктора Безверхого склад злочину — вирішить суд, але не можна не зазначити, що маючи на своєму рахунку чималу суму за продаж Заварова, Михайліченка та Кузнецова, клуб просто не мав права опинятися у такому скрутному становищі. Якщо вина Безверхого та його підручників ще потребує доказів, то повна некомпетентність у фінансово-економічних питаннях колишніх комсомольських бізнесменів Безверхого і Федорченка незаперечна. Можливо «Спортив-

на газета» має свою точку зору на це, але її з Базерхім зв'язують давні хороші відношення; воно були просто повинні відпрацювати презенти колишнього президента клубу.

Зазначимо, що якщо б переворот у «Динамо» затримався на два тижні, то від сьогоднішньої команди залишилося б у країці випадку піскладу, а якщо б відбувся на два тижні раніше, то серед новачків ми могли б побачити ще кількох гравців, окрема Попова, Жабченка, Стущка. А так, лише дві нових особи — Призетко і Прудус. Втім, втрат основного складу вдалося майже уникнути. Пішов з команди дру-

гий воротар Мартінкенас, поступившись місцем на лаві запасних голкіперу національної збірної України Андрію Ковтуну. Під нерозберіх у клубі майже вся команда «Динамо-3» у повному складі перейшла до «Борисфену». Туди ж працювали перейти Сукісаня та дуже перспективні молоді гравці, члени олімпійської збірної Сергій Федоров та Владислав Ващук. Питання про їх перехід або його оборону повинно бути вирішено найближчим часом. Останній з цих гравців вже з'явився в основному складі «Динамо».

Автори висловлюють подяку Є. Белозерову (Київ) за допомогу у підготовці матеріалів.

З історії зустрічей сьогоднішніх суперників

підгрупах.

Але ще починаючи з 1958 р. клуби часто зустрічались в товариських іграх.

Напевно, цікаво як вони закінчувались. Що ж, передивіться, будь ласка, статистику цих дуелей.

В офіційних матчах наші земляки та «Динамо» ще ніколи не зустрічалися. В чемпіонатах колишнього Союзу клуби виступали, звичайно, у різних лігах. А в I національному чемпіонаті України весною 1992 року вони були у вищому класі, але змагались, як він пам'ятаєте, в різних

Лютій 1958 р. «Динамо» — «Локомотив» — 0:0

Лютій 1958 р. «Динамо» (дубль) — «Локомотив» — 6:4 (автори голів невідомі)

1 червня 1958 р. «Локомотив» — «Динамо» — 1:1 (автори голів невідомі)

27 вересня 1958 р. «Локомотив» — «Динамо» — 0:2 (автори голів невідомі)

5 листопада 1959 р. «Локомотив» — «Динамо» — 1:1 (Люсін, 11, Голоцесь, 35)

16 квітня 1961 р. «Локомотив» — «Динамо» — 0:2 (автори голів невідомі)

26 лютого 1962 р. «Динамо» — «Локомотив» — 2:2 (2:0) (Троїновський, 15, з пен., Лобановський, 45 — Серьогін, 63, В. Яновлев, 90)

26 травня 1964 р. «Локомотив» — «Динамо» — 1:2 (Шуйський) — у кінян автори голів невідомі)

9 жовтня 1964 р. «Локомотив» — «Динамо» — 1:5 (Пивиков — Базилевич, Біба — два, Верігін, Медвід, 52)

26 лютого 1967 р. «Локомотив» — «Динамо» — 0:0

5 травня 1968 р. «Локомотив» — «Динамо» — 0:1 (0:1) (Хмельницький, 43)

1 листопада 1970 р. «Локомотив» — «Динамо» — 1:1 (0:1) (Дзюба, 73 — Хмельницький, 42)

28 липня 1981 р. «Нива» — «Динамо» — 0:3 (0:0), (Рац), 60, Хлус, Колотов, Коньков не забив пенальті)

15 серпня 1982 р. «Нива» — «Динамо» (дубль) — 2:0 (Паламар, Козар)

12 жовтня 1983 р. «Нива» — «Динамо» — 1:0 (0:0) (Буловичан, 81).
Ознайомтесь з протоколом останнього матчу.

24 квітня 1984 року, м. Вінниця, стадіон «Локомотив».

«Нива» — «Динамо» — 0:1 (0:0).

Гол: Хлус.

Склад «Ниви»: Загоруйко, Лисик, Панчишин, Паламар, Вишневський, Касанов, Савенко (Соронік, 46), Снилик (Буловичан, 46), Шевченко, Заяць, Мокшан, (Сліпак, 74).

Склад «Динамо»: Чанов, Лозинський, Кузнецов, Махіня, Софілканич, (Колоколов, 61), Баль, Буряк, Рац, Заваров, Хлус, (Райко, 46).

Таким чином сьогоднішні суперники провели 16 товариських матчів.

Вінничани перемогли лише у двох поєдинках. Динамівці взяли гору у вісіми. Співвідношення м'ячів 14:27, звичайно, не на користь подолян.

«Локомотив» — «Нива»: сторінки історії.

1967 р. Боротись треба до кінця.

Сезон-67 наша команда розпочала з новим тренером. На цю посаду було запрошено заслуженого тренера Російської Федерації, майстра спорту Р. Каричева. Він був неабиякий ігровий досвід, бо 14 сезонів провів за московське «Торпедо». У 38-річному віці завершив ігрову кар'єру в «Даугаві». Потім став тренером і працювало для «Локомотиву» з командами майстрів Череповця, Свердловська, Миколаєва, Запоріжжя, Омську. Новий головний тренер посилів захист С. Баланом та В. Левченком. В лінію нападу запросив мс В. Кондрашкіна. Але кістяк колективу зберіг, розуміючи, що А. Востров, Е. Кононенко, О. Грушанський, Ю. Гильдеев, В. Ощепков, С. Решко, С. Снітко, В. Троїновський, Я. Габовда — класні футболісти. Готовуючись до сезону «Локомотив» вдало провів ряд контролючих ігор. Були переможці армії Одеси, харківський «Металіст». А з київським «Динамо» подоляни зіграли вінично, 0:0. З миром розійшлися і з тбліцькими динамівцями (1:1).

Словом, підготувалися вінничани добре і були здатні посieg-

чатись за високе місце у чемпіонаті.

І старт виявився успішним. Після 4 ігор в активі сім очок. А чого варти були перемоги над командами Калуги, Горького, Ярославля. Далі вже 4 поєдинки знову подоляни набирають очок. Подолати львівян (2:0), тульчинський «Металург» (2:1), воронезький «Труд» (3:1) міг справді міцний колектив.

Природно, що «Локомотив» очолив турнірну таблицю, як було і в більшості попередніх сезонів. Потім, щоправда, були три поразки на виїзді, але подоляни не розгубилися. Вони завдають поразки мінськівцям (3:1), сімферопільців (6:1), на виїзді «Молдові» (1:0) та вдома «Металіст» (3:1).

На фініші першого кола наші земляки поступились СКА Києву та кіровоградцям, але мали такий запас очок, що впевнено посіли 3 місце +10 4:—5. М'ячі 29:19, 24 очка. Попереду лише СКА (29 очок) та «Дніпро» (25).

(Далі буде).